

BLAHOBYT STRACHU

Někdy mraky brání svitu,
někdy roušky jsou tím stínidlem.
Strach je prý klíčem k blahobytu,
jeho cílem je chránit nás a naši zem.

Káže státní hlas,
jenž na první místo prý moje dobro klade.
Právě včas,
aby příležitost zvýšit mé bezpečí neležela ladem.

Když oheň hasne,
je třeba měchu a dmýchat.
Dřív, než mnohé bude mnohým jasné,
je třeba vířit, kalit, strašit a občas kýchat.

Co já? Jsem poslušný občan pečujícího státu?
Cítím se v bezpečí s rouškou na tváři i na duši?
Bez kyslíku, co ochranné skafandry,
co třeba do uší anticovid-vatu?
Rychle, než tvor stádový-občan prázdnotu bubliny vytuší!

Víc a víc víří, kalí a straší,
mé IQ na důvody toho nestačí, pocitu se přímo to vše přičí.
Co já? Nechám se konečně taky vyplašit?
Pozor! Úžasná zpráva!
Prý nemocný byl někdo nedávno kdesi
mezi Valašským a Velkým Meziříčím!!!

Chřipka, angína, kašel, rakovina?
Tyto banální kopy už nás přece nevzruší.
Že kmotříčka s tepanou kovidkou kolem chodí, to je jiná!
Strach mne si ruce, vytáhne špunt a šeptá laskavé jedy do uší.

S rouškou občas na tváři,
však horší jsou strachem zahalené duše.
Ochranou mou je svobodný dech,
moc vírou a důvěrou se prozářit.
V této své ochraně nechci být Strachem rušen.

Splním jen tolik, aby se vlk nažral a mé děti neskončili v internačním táboře obrazně či skutečně, vyřazené ze společnosti proto, že nejsou z rodiny řádných konzumentů Strachu. Ten ve své „dobrotě“ pro nás nízké vaří svrchovaní kuchaři tohoto státu. Svoboda ve volbě pokrmu asi není výslovně v Ústavě České republiky zakotvena, ale přesto si troufám uplatňovat právo volby svého jídelníčku. Uplatňuji, volím tedy jinou stravu než tu, která se valí všemi možnými formami ze všech stran.

Žijeme blahobyť Strachu! Kdokoliv chce, jen natáhne ruku po novinovém článku, poslechne si denní zprávy v rádiu, přečte pár titulků z webové stránky a hned má vše, co pro život se Strachem potřebuje. Strachu je všude dostatek a jeho výrobců, dodavatelů a distributorů přibývá. My sami hrajeme tichou poštu se všemi zprávami a čím více se vzkaz pokrývá, tím lépe pro všeobecnou nejistotu. Strach roste. Narůstá i povinnost jeho odběru tak, jak se on a s ním spojená takzvaná „preventivní opatření“ vplétají do klíček nařízení, opatření a zákonů, aby pod maskou ochrany dokázala i přidusit, bude-li třeba.

Jistě, nemusím zde být, když se mi tohle vše nelíbí. To je stále uvědomovaná klíčová svoboda. Jistě, je to velký zásah do života rodiny, když se rozhodne opustit svůj původní domov. Jistě. nechtěl bych to zažít, tím méně iniciovat.

Jistě... bude-li to nutné. Nejsem bojovník. Má volba půjde vždy směrem k odpovědné svobodě. To si přeji vložit jako odkaz do svých dětí. Jedna z nejhorších zbraní hromadného ničení tohoto světa, možná nejhorší vůbec, je STRACH. Zcela jistě jsem v tomto směru pacifista. Zcela jistě z tohoto pohledu probíhá kolem nás, a hlavně v nás, BOJ O SVOBODU.

Nečekejme, že nás vláda vyzve, abychom bránili svou svobodu, svou nejnítějnější podstatu, když právě na tu mnohá „preventivní opatření“ míří...